

การศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

A STUDY ON ERRORS IN WRITING ENGLISH OF ENGLISH MAJOR STUDENTS,

FACULTY OF EDUCATION, NARESUAN UNIVERSITY

สุคนธ์ทิพย์ เทียนชัยพน<sup>1</sup>, สุมิตรา ดีเลิศ<sup>1</sup>, สุวนันท์ ทองอินทร์<sup>1</sup> และสำราญ มีแจ้ง<sup>2</sup>

Sukonthip Tianchaipana, Sumitra Deelert, Suwanan Thong-in and Samran Mejang

### บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ผลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ 1) ด้านความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษพบว่านิสิตมีความสามารถในระดับปานกลางได้แก่ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนอ้างอิงภาษาอังกฤษ 2) ด้านการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า ระยะเวลาที่ กระชั้นชิดทำให้นิสิตเกิดความกังวลว่าจะทำเสร็จไม่ทันเวลาและความกังวลเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก 3) ด้านทัศนคติที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า นิสิตชอบการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสามด้านนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ

**คำสำคัญ:** ปัจจัย ความผิดพลาด การเขียนภาษาอังกฤษ

---

<sup>1</sup> นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Student Faculty of Education, Naresuan University

<sup>2</sup> อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Lecturer Faculty of Education, Naresuan University

### Abstract

The purpose of this research was to study errors in English Writing of English Major Students, Faculty of Education, Naresuan University. The samples of this research were 30 third-year students in the English major of the academic year 2021. The research instruments were a checklist and a rating scale which were analyzed by finding percentages, mean, and standard deviation. The research finding was followed: 1) In terms of the basic knowledge in English, it was found that proficiency in English writing and basic knowledge of English reference writing at a moderate level. 2) In terms of writing errors in English, it was found that the short time causes students to worry about uncompleted writing on time, and concerns about English grammar at a high level. 3) In term of the attitude towards English writing, it was found that students liked to write English essays at a moderate level. These three aspects were the factors that make mistakes in English writing.

**Keywords:** *Factor, Error, English writing*

### บทนำ

ในภาวะปัจจุบันอิทธิพลของโลกาวิวัฒน์ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ การเรียนรู้ภาษาอื่นย่อมได้เปรียบในการทำกิจการต่าง ๆ (จิตพิสุทธิ์ จันตะคุต, 2555: ออนไลน์) โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระดับโลกและมีการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ โดยวิธีการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนส่งผลให้สื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้งสิ้น (จิตพิสุทธิ์ จันตะคุต, 2555: ออนไลน์) ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเชื่อมโยงกับนานาชาติ ประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจะมีระดับความเจริญทางเศรษฐกิจสูงกว่า โดยเปรียบเทียบกับประเทศที่ไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ (ณัฐภัทร และวรรณสินธ์, 2561: ออนไลน์) ดังนั้น หากต้องการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างรอบด้าน ทุกประเทศควรส่งเสริมให้ประชากรในประเทศของตนเองได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อให้ประชากรของชาติสามารถสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ที่จะนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการสอนเยาวชนของชาติ นิสิตครูทุกท่านต้องมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดในทักษะภาษาอังกฤษทั้งสี่ด้าน เนื่องจากผู้เขียนต้องมีความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และหลักการเขียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การเขียนภาษาอังกฤษที่ดี ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และหลักการเขียน ผู้เขียนจะต้องฝึกฝนกระบวนการคิดและเรียบเรียงเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากทักษะการเขียนมีองค์ประกอบ 4 ประการ กล่าวคือ 1) ทักษะทางไวยากรณ์ เป็นทักษะที่ทำให้สามารถเขียนประโยคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง 2) ทักษะทางลีลาภาษา เป็นทักษะที่ทำให้สามารถเขียนประโยคหลากหลายรูปแบบได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ 3) ทักษะกลไก เป็นทักษะที่ทำให้สามารถใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาได้ถูกต้อง 4) ทักษะทางการเลือกข้อความที่เหมาะสม เป็นทักษะที่ทำให้สามารถเขียนข้อความได้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ (Heaton, 1975 อ้างถึงใน วันทนีย์ แสงคล้ายเจริญ, 2561: ออนไลน์) ดังนั้น ผู้ที่กำลังศึกษาภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องศึกษาด้านการเขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียนและหลักไวยากรณ์ เพื่อที่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

จะเห็นได้ว่าการเขียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งและเนื่องด้วยผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผู้วิจัยประสบปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษในรายวิชาการเขียนโน้มน้าวและโต้แย้ง ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้กำลังศึกษางานเขียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้จะทำให้ผู้ที่กำลังศึกษางานเขียนภาษาอังกฤษได้ทราบถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษในลักษณะต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงจัดทำงานวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

### วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

### กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของโครงการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ
2. ด้านการเขียนภาษาอังกฤษ
3. ด้านทัศนคติที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

## วิธีการดำเนิน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 260 คน ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 56 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 58 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 66 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 56 คน และชั้นปีที่ 5 จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2564 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-State Random Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 สุ่มชั้นปี โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้ชั้นปีที่ 3 เพราะนิสิตชั้นปีที่ 3 กำลังศึกษาในรายวิชา การเขียนเชิงโน้มน้าวและโต้แย้ง จึงเหมาะสมแก่การเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ ขั้นตอนที่ 2 สุ่มผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้การเลือกแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด 19 จึงใช้ Google form ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลและรักษาระยะห่างตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดโควิด 19

### 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ
2. สร้างแบบสอบถามโดยใช้ Google Forms เพื่อสำรวจปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของการใช้ภาษาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข
4. ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

### 3. ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

|                                      |             |            |
|--------------------------------------|-------------|------------|
| 5 หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | มากที่สุด  |
| 4 หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | มาก        |
| 3 หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | ปานกลาง    |
| 2 หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | น้อย       |
| 1 หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | น้อยที่สุด |

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ทำวิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ดังนี้

1. แจกวัสดุประสงค์และทำความเข้าใจกับผู้ทำแบบสอบถามในการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด
2. ดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม
3. นำผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบ ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การสรุปผลการประเมิน เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล ซึ่งมีการแปลผลตามระดับค่าเฉลี่ยจากอันตรภาคชั้น (จิราวดี ทองประศรี, 2560: ออนไลน์) ดังนี้

- |             |                                    |             |            |
|-------------|------------------------------------|-------------|------------|
| 1.00 - 1.49 | หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | น้อยที่สุด |
| 1.50 - 2.49 | หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | น้อย       |
| 2.50 - 3.49 | หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | ปานกลาง    |
| 3.50 - 4.49 | หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | มาก        |
| 4.50 - 5.00 | หมายถึง มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ | อยู่ในระดับ | มากที่สุด  |

### สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่านิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2564 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.30

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร แสดงดังตารางที่ 1-3

**ตารางที่ 1** แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษด้านความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

| ความรู้พื้นฐาน                                                       | $\bar{x}$ | S.D. | แปลผล   |
|----------------------------------------------------------------------|-----------|------|---------|
| 1. ท่านมีความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ                                | 3.67      | .60  | มาก     |
| 2. ท่านมีความรู้พื้นฐานการเขียนประโยคภาษาอังกฤษ                      | 3.60      | .62  | มาก     |
| 3. ท่านมีความรู้พื้นฐานการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ                     | 3.50      | .63  | มาก     |
| 4. ท่านมีความรู้พื้นฐานการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ                   | 3.43      | .56  | ปานกลาง |
| 5. ท่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ               | 3.50      | .82  | มาก     |
| 6. ท่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ                    | 3.43      | .72  | ปานกลาง |
| 7. ท่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการกล่าวซ้ำ (Paraphrasing)           | 3.33      | .66  | ปานกลาง |
| 8. ท่านมีความรู้พื้นฐานการเว้นวรรคตอนหลังเครื่องหมายต่าง ๆ           | 3.50      | .86  | มาก     |
| 9. ท่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการเขียนอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ | 4.03      | .61  | มาก     |
| 10. ท่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนอ้างอิงภาษาอังกฤษ           | 3.10      | .71  | ปานกลาง |
| 11. ท่านมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ                             | 3.10      | .48  | ปานกลาง |
| ค่าเฉลี่ยรวม                                                         | 3.47      | .37  | ปานกลาง |

จากตารางที่ 1 พบว่านิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ( $\bar{X}$  = 3.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 9 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการเขียนอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 อยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 10 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนอ้างอิงภาษาอังกฤษ และข้อ 11 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 อยู่ในระดับปานกลาง

**ตารางที่ 2** แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

| ความผิดพลาดทางการเขียนภาษาอังกฤษ                                                                                                                    | $\bar{X}$ | S.D. | แปลผล   |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|---------|
| 1. ท่านมักจะมีปัญหาการสะกดคำศัพท์ผิด                                                                                                                | 2.90      | 1.02 | ปานกลาง |
| 2. ท่านมักจะมีปัญหาการไม่เว้นวรรคหลังเครื่องหมายต่าง ๆ เช่น เครื่องหมาย period (full stop), comma, semi colon, exclamation point หรือ question mark | 2.60      | .85  | ปานกลาง |
| 3. ท่านมักจะมีปัญหาเรื่องการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย                                                                                                | 3.03      | .80  | ปานกลาง |
| 4. ท่านมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำกริยา                                                                                                           | 2.67      | .75  | ปานกลาง |
| 5. ท่านมักจะพบปัญหาการไม่เข้าใจเนื้อหาที่เขียน                                                                                                      | 2.87      | 1.07 | ปานกลาง |
| 6. ท่านมักจะพบปัญหาเรื่องระยะเวลาที่กระชั้นชิดทำให้เกิดความกังวลว่าจะทำเสร็จไม่ทันเวลา                                                              | 3.77      | 1.13 | มาก     |
| 7. ท่านมักจะกังวลเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ                                                                                                       | 3.77      | 1.07 | มาก     |
| 8. ท่านมักจะมีปัญหาเรื่องของ Subject-verb agreement                                                                                                 | 3.00      | 1.08 | ปานกลาง |
| 9. ท่านมักจะมีปัญหาการนับจำนวนคำ                                                                                                                    | 2.33      | 1.09 | น้อย    |
| 10. ท่านมักจะมีปัญหาการเขียนอักษรพิมพ์ใหญ่ในชื่อเรื่องหรือชื่อเฉพาะ                                                                                 | 2.03      | 1.03 | น้อย    |
| ค่าเฉลี่ยรวม                                                                                                                                        | 2.90      | .51  | ปานกลาง |

จากตารางที่ 2 พบว่านิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 มีความผิดพลาดทางการเขียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ( $\bar{x}$  = 2.90) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 6 ปัญหาเรื่องระยะเวลาที่กระชั้นชิดทำให้เกิดความกังวลว่าจะทำเสร็จไม่ทันเวลาและ ข้อ 7 ความกังวลเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 อยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัญหาการเขียนอักษรพิมพ์ใหญ่ในชื่อเรื่องหรือชื่อเฉพาะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03 อยู่ในระดับน้อย

**ตารางที่ 3** แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษด้านทัศนคติที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

| ทัศนคติที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ                                                    | $\bar{x}$ | S.D. | แปลผล     |
|--------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|-----------|
| 1. ท่านชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ                                                        | 4.37      | .61  | มาก       |
| 2. ท่านชอบการเขียนภาษาอังกฤษ                                                         | 3.57      | 1.0  | มาก       |
| 3. ท่านชอบเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ                                                   | 2.90      | 1.09 | ปานกลาง   |
| 4. ท่านชอบเขียนบรรยายโดยใช้ภาษาอังกฤษลงในสื่อออนไลน์ เช่น Facebook Twitter Messenger | 3.17      | 1.05 | ปานกลาง   |
| 5. ท่านชอบใช้การเขียนภาษาอังกฤษในการจดบันทึก                                         | 3.30      | 1.05 | ปานกลาง   |
| 6. ท่านชอบเขียนภาษาอังกฤษบ่อยกว่าภาษาไทย                                             | 3.47      | 1.10 | ปานกลาง   |
| 7. ท่านคิดว่าการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องง่าย                                        | 3.00      | .87  | ปานกลาง   |
| 8. ท่านคิดว่าการเขียนภาษาอังกฤษจำเป็นต่ออาชีพในอนาคตของท่าน                          | 4.63      | .55  | มากที่สุด |
| 9. ท่านคิดว่าการเขียนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน                          | 4.00      | .91  | มาก       |
| 10. ท่านคิดว่าทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ                              | 4.17      | 1.08 | มาก       |
| ค่าเฉลี่ยรวม                                                                         | 3.66      | 0.53 | มาก       |

จากตารางที่ 3 พบว่านิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.66) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 8 การเขียนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องอาศัยพินิจในอนาคต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือข้อ 3 ชอบเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 อยู่ในระดับปานกลาง

### อภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประเด็นเรื่องความรู้พื้นฐานพบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ( $\bar{X}$  = 3.47) ความรู้พื้นฐานที่นิสิตมีน้อยที่สุด คือ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนอ้างอิงภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง เพราะนิสิตยังมีประสบการณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษน้อย ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตจึงไม่ดีเท่าที่ควรและยังส่งผลให้ในด้านของการเขียนอ้างอิงภาษาอังกฤษ เกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ เนื่องจากการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ต้องเกิดจากการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การเขียนในรูปประโยคและการเขียนเรียงความเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เพิ่มเติมจะสามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้

ผลการวิเคราะห์ประเด็นด้านการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 มีความผิดพลาดทางการเขียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ( $\bar{X}$  = 2.90) ปัญหาที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดมากที่สุด คือ เรื่องระยะเวลาที่กระชั้นชิดทำให้นิสิตเกิดความกังวลว่าจะทำเสร็จไม่ทันเวลา ส่งผลให้นิสิตเกิดความผิดพลาดขณะเขียนภาษาอังกฤษได้ เพราะเมื่ออยู่ในสภาวะกดดันและเร่งรีบทำให้นิสิตไม่มีสมาธิในการเขียนและรีบเร่งในการส่งงานมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาทบทวนในสิ่งที่เขียนและปัญหาความกังวลเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อาจมีสาเหตุหลักมาจากการแทรกแซงทางภาษา (interference) เป็นอิทธิพลมาจากความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาเป้าหมายกับภาษาแม่ของผู้เรียน โดยจะส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาในด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง การสะกดคำ และความหมาย เป็นต้น สาเหตุเกิดจากการผู้เรียนนำเอาพฤติกรรมเดิมซึ่งใช้ในภาษาแม่เข้าไปใช้ในสถานการณ์การเรียนรู้ในภาษาเป้าหมายโดยอัตโนมัติและไม่รู้ตัว (ธนิกาญจน์ ชิงค์, 2550 อ้างถึงใน กะรัตเพชร คงรอด, 2560: ออนไลน์)

ผลการวิเคราะห์ประเด็นเรื่องทัศนคติที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.66) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านิสิตส่วนมากชอบการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษน้อย ด้วยเหตุผลนี้อาจเป็นปัจจัยหนึ่งในการทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษได้เพราะการที่มีความรู้ลึกในทิศทางที่ดี ตลอดจนการมีทัศนคติเชิงบวก

ต่องานที่ปฏิบัติอยู่ จะทำให้เกิดความสุขในการทำงานส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้และยังส่งผลให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับงานของ Kiptui & Mbugua (2009), O'Malley & Chamot (1990), Oxford (1990), Vipathananon (1990), Wenden & Rubin (1987) และ Wu (2008) ที่พบความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติการเรียนในทางบวกส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาในทางบวกด้วย ในทางตรงกันข้ามการขาดทัศนคติที่ดีมีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ต่ำลงผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความชอบในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับน้อย นิสิตจึงมีความรู้สึกในทิศทางที่ไม่ดี มีทัศนคติเชิงลบต่องานเขียน ไม่เกิดกำลังใจในการเขียนภาษาอังกฤษ รวมถึงไม่มีความสุขในการทำงาน ส่งผลให้การเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตออกมาไม่มีประสิทธิภาพและเกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ

ในส่วนของปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดอื่น ๆ ที่ไม่ได้ยกมานั้นก็ยังเป็นส่วนที่ควรให้ความสำคัญเช่นเดียวกัน เพราะอาจทำให้นิสิตเกิดข้อผิดพลาดเหล่านั้นขึ้นมาได้ เพื่อที่นิสิตจะสามารถแก้ไขในส่วนที่ผิดพลาดและนำไปประยุกต์ใช้จริงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันหรือการทำงานในอนาคต

## ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปข้อเสนอแนะดังนี้

### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรนำปัจจัยต่าง ๆ ที่พบในกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปจัดเตรียม เช่น พัฒนาความรู้พื้นฐานในด้านภาษาอังกฤษผ่านการทำแบบฝึกหัด จัดกิจกรรมเสริมสร้างการเขียน และเทคนิคการเขียนอ้างอิงหรือปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 ควรนำผลที่ได้จากการศึกษาปัจจัยเรื่องระยะเวลาในการเขียนที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยการที่ผู้สอนควรกำหนดระยะเวลาในการทำงานให้เหมาะสมกับภาระงาน จะสามารถช่วยลดปัญหาความผิดพลาดในการเขียนในระยะเวลาที่กระชั้นชิดในการทำงานได้

1.3 ผู้สอนควรสร้างทัศนคติที่ดีในการเขียนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนโดยการเสริมแรงในการเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเกิดความสนใจในการเรียนเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

### 2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นข้อผิดพลาดที่พบมากในนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ปัญหาเรื่องระยะเวลาที่กระชั้นชิดทำให้เกิดความกังวลว่าจะทำเสร็จไม่ทัน เวลาและเรื่อง

หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อหาสาเหตุของข้อผิดพลาดทำให้ทราบแนวทางในการแก้ไขที่จะใช้ในการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และพัฒนางานเขียน

2.2 ควรมีการศึกษากับนิสิตสาขาภาษาอังกฤษในชั้นปีอื่น ๆ เพราะงานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนิสิตชั้นปีที่ 3

2.3 ควรมีเอกสารอ้างอิงจากแหล่งความรู้อื่น ๆ เพิ่มเติมที่นอกเหนือจากแหล่งการเรียนรู้ออนไลน์เพื่อให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

### เอกสารอ้างอิง

กะรัตเพชร คงรอด. (2560). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ

ของนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี. ค้นเมื่อ มิถุนายน 22, 2564, จาก <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1400/1/56254201.pdf>

ความผิดพลาดที่พบบ่อยในการเขียนภาษาอังกฤษและวิธีหลีกเลี่ยง. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ กรกฎาคม 19, 2564, จาก <https://englishlive.ef.com/th-th/blog/study-tips/common-mistakes-in-written-english-and-how-to-avoid-them-2/>

จิตพิสุทธิ์ จันตะคุต. (2555). ความสำคัญของภาษาอังกฤษ. ค้นเมื่อ มิถุนายน 22, 2564, จาก <https://sites.google.com/site/krujitpisut/khwam-sakhay-khxng-phasaxangkv>

จิราวดี ทองประศรี. (2560). การพัฒนาความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อผสมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์. ค้นเมื่อ มิถุนายน 22, 2564, จาก <https://bit.ly/3itlog4>

ณัฐภัทร เกียรติกังวาฬไกล. (2561). ภาษาอังกฤษกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ. ค้นเมื่อ กรกฎาคม 19, 2564, จาก <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/swurd/article/view/10843>

ผ่องเพ็ญ เบญจาทิกุล. (2556). ความหมายและความสำคัญของการเขียน. ค้นเมื่อ กรกฎาคม 17, 2564, จาก <https://bit.ly/3oicpSB>

เฟสเทลเลอร์ เอ็ดดูเคชั่น (Festallor Education). (2563). ความสำคัญของภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ. ค้นเมื่อ กรกฎาคม 19, 2564, จาก <https://www.festallor-edu.com/post/why-english-is-important>

วันหนิ แสงคล้ายเจริญ. (2561). การศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนภาษาอังกฤษและกลยุทธ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ค้นเมื่อ มิถุนายน 22, 2564, จาก <https://bit.ly/3AX7v0X>

- สุคนธา พุสุวรรณ. (ม.ป.ป). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ค้นเมื่อ มิถุนายน 22, 2564, จาก <http://huso.vru.ac.th/mis/upload/teacher/files/master-230-1584678145.pdf>
- หัสชัย สิทธิรักษ์. (2552). ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. ค้นเมื่อ กรกฎาคม 17, 2564, จาก [http://www2.nstru.ac.th/nstru2011/show\\_news\\_ex.php?id=11365](http://www2.nstru.ac.th/nstru2011/show_news_ex.php?id=11365)
- อรรชนิดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 English Teaching in the 21 st Century. ค้นเมื่อ กรกฎาคม 17, 2564, จาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/yri/article/download/184935/130126/>
- Kiptui, D. K. & Mbugua, Z. K. (2009). Factors that contribute to poor academic achievement in English in Kerio valley Schools, Kenya. *Journal of Educational Management*, 1 (2), 1-15.
- O'Malley, J. M. & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House/Harper Collins.
- Vipathananon, Y. (1990). *The relationship between language attitudes, attitudes towards reading, motivation in reading English of Mattaryomsuksa 4 in Bangkok*. Bangkok: The Graduate School of Silpakorn University.
- Wenden, A. & Rubin, J. (1987). *Learner strategies in language learning*. New Jersey: Prentice Hall.
- Wu, M. M. F. (2008). Language learning strategy use of Chinese EFL learner of Hong Kong- findings from a qualitative study. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*, 5 (1), 68-83.